

רע"פ 8326/19 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון

רע"פ 8326/19 - ב'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע חיוב בתשלום הוצאות שהוטל
בהחלטת בית משפט השלום בטבריה (סגן הנשיא נ'
מישורי לב טוב) בת"פ 4260-06-18 מיום
15.9.2019

בשם המבקש: עו"ד שלמה אלכביר

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע חיוב בתשלום הוצאות לאוצר המדינה ולמתלוננת, שהוטל על המבקש בהחלטת בית משפט השלום בטבריה (סגן הנשיא נ' מישורי לב טוב) בת"פ 4260-06-18 מיום 15.9.2019, עד להכרעה בבקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין ביצוע עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף, 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. כעולה מהחלטת בית משפט השלום מיום 15.9.2019, במועד זה נקבע דיון לשמיעת עדות המתלוננת נגד המבקש, ובפתח הדיון הודיע המבקש כי עליו ללוות את אשתו להליך רפואי שהיה ידוע לו מראש. בקשות המבקש לדחייה נדחו, אך הלה סירב להיות נוכח בדיון, ועל כן נאלץ בית המשפט לבטלו ולדחותו למועד אחר.
- נוכח התנהלותו של המבקש, השחתת הזמן השיפוטי וזמנה של המתלוננת, והנזק הכלכלי שנגרם למתלוננת - הורה בית המשפט כי המבקש ישלם הוצאות לאוצר המדינה ולמתלוננת, בסך 4,000 ש"ח לכל אחד, וזאת עד ליום 1.11.2019.
4. ערעור המבקש על החלטה זו, וכן בקשה לעיכוב מועד ביצועה, נדחו על-הסף בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ד' צרפתי) בעפ"א 19-10-40200 מיום 30.10.2019, משנקבע כי המבקש לא פנה בדרך המתאימה לבירור ערעור מסוג זה.
- אשר לבקשה לעיכוב ביצוע, נקבע כי ההוצאות שנפסקו לטובת אוצר המדינה יופקדו בקופת בית המשפט עד להכרעה בערעור לגופו, וכי אלו שנפסקו עבור המתלוננת "לא יעוכבו" וישולמו לה עד ליום 1.11.2019.
5. ביום 15.12.2019 הגיש המבקש לבית משפט זה בקשה למתן רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי; בהחלטתי מיום 1.1.2020 הוריתי למשיבה להגיש תגובתה עד ליום 15.1.2020; ובהחלטה מיום 15.1.2020 נעתרתי לבקשה מוסכמת שהגישה המשיבה למתן ארכה במועד הגשת תגובתה עד ליום 9.2.2020.
6. אתמולהגיש המבקש את הבקשה שלפניי, בה הוא מבקש להורות על עיכוב החיוב בהוצאות עד להכרעה בבקשתו למתן רשות ערעור. זאת, תוך שהוא מנמק בקשתו בכך שהליך הבקשה למתן רשות ערעור תלוי ועומד, ושב על טענותיו מהליך זה, ובכלל זה כי ההוצאות נפסקו לטובת המתלוננת בחוסר סמכות.
7. דין הבקשה להידחות.
8. כידוע, אין בהגשת בקשה למתן רשות ערעור, לכשעצמה, כדי לעכב את ביצוע ההחלטה העומדת בבסיסה (ראו והשוו: ע"פ 1717/19 אבודבעאתנ' מדינת ישראל (1.4.2019); ע"א 1581/17 אסולין נ' אביבי(24.7.2018)).
- זאת ועוד, כאשר הבקשה נוגעת לעיכוב ביצוע חיוב כספי, דינה להתקבל רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, ובעיקר כשמתעורר ספק באשר ליכולת השבת הכספים ששולמו אם יתקבל הערעור (ראו והשוו: ע"פ 517/19 פלוני נ' מדינת ישראל(24.1.2019); ע"פ 10209/03 שפירנ' מדינת ישראל (26.11.2003); ע"א 1581/17 רפאלנ' אביבי(24.7.2018)).
- בבקשה שלפניי, לאהביא המבקשנימוק של ממש לדחייתהשלום, ולא התייחס כלל לשאלה האם יוסב לו נזק בלתי-הפיך אם בסופו של יום יתקבל ערעורו, כגון שהמתלוננת לא תוכל להשיב את הכספים שיתקבלו אם תידרש לכך.

יתר על כן, המבקש השתהה למעלה מחודשיים לאחר המועד האחרון לתשלום שנקבע בהחלטות השיפוטיות בעניינו, ויותר מחודש ימים מפנייתו הראשונה לבית משפט זה -בטרם הגיש את הבקשה שלפניי, בלי לציין סיבה טובה לכך (ראו והשוו: רע"א 10123/07 צביקני' מולד את מולדבסקי(25.12.2007)).

די בדברים אלה כדי לדחות את הבקשה.

9. הבקשה נדחית אפוא.

משלא נתבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התש"ף(21.1.2020).

שׁוֹפֵט